

svetnik, slaven škof, in čudodelnik francoske dežele. Koliko je storil za posvečenje svojih ovčic, priča še posebno to, da ga je za pogrebom spremljalo dvatisoč menihov.

Vstajenje.

Skozi okno mi je prinesel vetrič prijeten vonj o pomladi, o prebujenju, o novem vstajenju. In neka prijetna sila me je izvabila v božjo naravo. Videl sem deco na trati. Trgala je cvetje, tekala in rajala vse bolj veselo kot kdaj poprej. Glej jih — sem si mislil — čutijo vstajenje.

In šel sem ob seči, mimo leskovega grma. Vetrič je dahnil in dolge mačice so raztresale droben prah kot dim kadila, menda vstajenju na čast.

V grmu je pel ptiček tako ljubko, dà, tako od srca, da ga nití moja stopinja ni zmotila; saj pel je vstajenju — in kdo bi se dal motiti? — In zapel je zvon pri podružnici vse bolj svečano, vse bolj vzvišeno in ubrano; saj je zapel v spomin vstajenja, novega življenja. In takrat je tudi moja duša začutila vstajenje. Tudi njo je nanovo obsijalo solnce veselja in bliščečih upov, da bi bil zavrnil in zamahnil s klobukom po vonjivem vzduhu in veselo zaklical: Aleluja!

Solnce je tonilo na zapadu. Težko se je ločilo od tako lepega dne. Težko je utonilo za gore, ker baš takrat se je razvila dolga procesija, z rdečimi banderi in z pozlačenimi križi iz vasi. Težkih korakov so možje stopali, a vendar so imeli lahko srce, ker čutili so vstajenje. In sam Bog je šel z njimi, On, ki jim je prinesel odrešenje in zagotovil vstajenje., in zato je donelo tako čisto: Aleluja, aleluja!

Možek — Mokriški.

